

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Ewa Staniszevska

Sędziowie: SA Bogdan Wysocki, SA Jan Futro (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w (...)

przy uczestnictwie M. K.

o udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 13 sierpnia 2013 r.

sygn. akt I A Ca 1316/13

1. zmienia zaskarżone postanowienie i zasądzoną w punkcie 2 kwotę obniża do kwoty 930 zł;
2. zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania 330 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Jan Futro Ewa Staniszevska Bogdan Wysocki

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia. Orzekając o kosztach postępowania zażaleniowego zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki 3430 zł.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego wskazał, że znajduje ono uzasadnienie w treści art. 743 § 1 w zw. z art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1349 dalej: Rozporządzenie).

Na postanowienie dotyczące kosztów postępowania zażaleniowego, zażalenie wniósł wnioskodawca zarzucając mu naruszenie przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia polegające na niewłaściwym określeniu kwoty należnej uczestnikowi tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu zażaleniowym, tj. na poziomie 3 430 złotych, podczas gdy właściwie określona kwota z tytułu zwrotu kosztów w postępowaniu zażaleniowym winna wynosić 930 złotych; naruszenie przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie zawyżonej kwoty wynagrodzenia pełnomocnika nie uwzględniającej przepisu o stawkach minimalnych wynagrodzenia w postępowaniu zażaleniowym na poziomie 50 %.

Zarzuć także naruszenie przepisu art. 102 k.p.c. poprzez jego ewentualne zastosowanie w sprawie.

W konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przez zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika M. K. kwoty 930 złotych tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu zażaleniowym oraz zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne.

W sytuacji gdy uzasadnienie zaskarżonego postanowienia sprowadza się jedynie do przywołania wskazanych przepisów prawa przyjąć należy, że zawarta w sumie 3430 zł kwota 30 zł stanowi opłatę od zażalenia uiszczoną przez uczestniczkę natomiast pozostała kwota stanowi opłatę za czynności radcy prawnego w postępowaniu zażaleniowym.

Zgodnie z § 6 pkt 7 Rozporządzenia stawki minimalne wynoszą przy wskazanej we wniosku wartości przedmiotu sprawy powyżej 200 000 złotych kwotę 7 200 złotych.

Postępowanie o udzielenie zabezpieczenia przed wytoczeniem powództwa nie może jednak być zrównywane pod względem charakteru i zakresu z postępowaniem, które ma zabezpieczyć. Jego przedmiot jest ograniczony. Na etapie zabezpieczenia sąd bada tylko, czy powództwo i interes wnioskodawcy w żądaniu zabezpieczenia zostały uwiarygodnione oraz czy żądany sposób zabezpieczenia jest odpowiedni (art. 730¹ § 1 i 3 k.p.c.). Postępowanie skupia się więc na udzieleniu właściwego i usprawiedliwionego w danych okolicznościach zabezpieczenia. Skoro w rozpatrywanym wypadku żądane zabezpieczenie miało polegać na zbywaniu i obciążaniu spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu bliżej we wniosku opisanego najbardziej zbliżone było ono do postępowania egzekucyjnego (§ 10 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia).

W związku z tym - na podstawie powyższego przepisu w zw. z § 5 i § 12 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia - należne uczestniczce wynagrodzenie wynosiło 900 zł, gdyż taką minimalną stawkę wynagrodzenia w postępowaniu zażaleniowym przed sądem apelacyjnym określa § 12 ust. 2 pkt 2. Rozporządzenia.

Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się podstaw do zasądzenia wynagrodzenia w stawce wyższej niż minimalna.

Wydając natomiast zaskarżone postanowienie Sąd Apelacyjny nie stosował normy zawartej w art. 102 k.p.c. w związku z tym zarzut w tym zakresie jest nie tylko niezasadny ale i niezrozumiały.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 394² § 1 i 2 oraz art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono zgodnie z treścią przepisu art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz w zw. z § 6 pkt 3 § 12 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia.

Na koszty te składają się opłata od zażalenia w wysokości 30 zł i koszty zastępstwa procesowego strony wygrywającej zażalenie w wysokości 300 zł.

Jan Futro Ewa Staniszevska Bogdan Wysocki